

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VII. Soluuntur alia quinque argumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

Neque his repugnat, quòd Petrus in vinculis fuerit Hierosolymis paulò ante mortem Heròdis, vt colligitur ex Actis Apostolorum, cap. 12. cùm ex Iosepho lib. 19. antiquit. cap. 7. constet, Herodem obiisse anno III. Claudij. Nam Lucas Actor. 12. non ait Petrum in vinculis fuisse paulò ante mortem Heròdis, sed contrarium potius indicat; cùm nam post Petri liberationem à vinculis, Herodem profectum esse Cæsaram, ibique commoratum. Illa enim mora, tempus cūque longum significat, quod vt minimum vnus annus Refert autē S. Lucas post necem Iacobi, & vincula Petri, continud ferè mortem Heròdis, vt indicaret horribilem illius Heròdis interitum, pœnam peccati fuisse in Apostolos Damini ab eo commissi. Addatur hoc loco disputatio contra Onuphrium de sede Antiochena S. Petri, quæ incipit, Adde sus eam sentent.

CAPVT. VII.

Soluuntur alia quinque argumenta.

” **P**ERSVASIO TERTIA talis est. Petrus non potest
 ” venire Romam vsque ad annum IX. Claudij
 ” suprà probatum est; sed neque postea venire potest
 ” tuit. nam Claudius, qui iussit Iudæos ex vrbe peti
 ” sine dubio iussit etiam in urbem non recipi; igitur nunquam
 ” venit.

Sed iam ostendimus Petrum anno IX. Claudij non venisse se Romam, sed discessisse ex Roma; & postea tempore Neronis rediisse. quod enim tempore Neronis potuerint Romam esse Iudæi, patet ex Actor. vlt. vbi Paulus Romæ Iudæis predicat.

” Persuasio QUARTA. Quando Paulus reprehendit Petrum
 ” Antiochiæ, Galat. 2. erat peractum Concilium Hierosolymitanum,
 ” tanum, & tamen adhuc Petrus non iuerat Romam. Respondet
 ” deo: Iuerat & redierat.
 ” Persuasio QUINTA. Paulus scribens ad Romanos, multos
 ” tos iubet salutari, cap. vlt. Petri autem ne meminit quidem
 ” atque hæc non solum Veleno persuasio, sed etiam Illyrico demonstratio
 ” monstratio est; Petrum Romæ nunquam fuisse.

RESPON-

RESPONDEO, in primis argumentum hoc nihil concludere; nam alioqui sequeretur, Ioannem non fuisse Episcopum Ephesi, neque Iacobum Hierosolymis, quia Paulus scribens ad Ephesios & ad Hebræos, non meminit Ioannis & Iacobi. DEINDE dico, Paulum non iussisse Petrum salutari, quia scripsit epistolam eo tempore, quo Petrus redierat ex Roma, & versabatur in Syria. Nam Paulus scripsit epistolam ex itinere, quo proficiscebatur Hierusalem, ubi & comprehensus fuit. Sic enim scribit ipse Rom. 15. *Et nunc, inquit, proficiscor in Hierusalem, ministrare Sanctis. probauerunt enim, Achaia & Macedonia collationem aliquam facere, in pauperes sanctos, qui sunt in Hierusalem.* Et Actor. 24. idem Paulus, cum causam diceret ad tribunal Felicis Syriæ præsidis, ait: *Elemosynas facturum in Gentem meam veni, & oblationes, & vota.*

Porro hæc Pauli captiuitas contigit medio tempore inter Concilium Hierosolymitanum, & obitum Claudij. Siquidem post Concilium illud, Paulus adiit Macedoniam & Achaiam, ubi antea nunquam fuerat; ut patet ex Actis cap. 16. peruenit autem in Hierusalem Felice præfide, qui præfuit Syriæ usque ad mortem Claudij, & initium Neronis, ut Iosephus testatur lib. 20. antiquit. cap. 9. & 13. Ex quo sequitur, epistolam ad Romanos scriptam esse circiter XI aut XII Ianuum Claudij; quo tempore S. Petrus ex Roma redierat, & Syriæ regiones iterum peragrabat, & vsitabat. Quid igitur mirum, si Paulus ad Romanos scribens, non salutet Petrum, quem eo tempore constat, Romæ non fuisse.

Peruasio SEXTA. Ambrosius in cap. 16. ad Romanos dicit, Narcissum, quem Paulus iubet salutari, fuisse Romanum Presbyterum: at Presbyter & Episcopus idem sunt apud Paulum: igitur iste Narcissus erat Episcopus Romanus. proinde non fuit Petrus Romanorum Episcopus primus.

RESPONDEO, Narcissum Presbyterum fortasse Romanum fuisse, Episcopum sine dubio non fuisse. Siquidem Irenæus, Eusebius, Optatus, Epiphanius, Hieronymus, Augustinus, & ceteri, qui Catalogum Romanorum Pontificum scripserunt, nullam huius Narcissi mentionem fecerunt. Nec his repugnat Ambrosij auctoritas: nam Ambrosius idem in cap. 3. I. ad Timotheum: *Omnis Episcopus, inquit, Presbyter est,*

non

non tamen omnis Presbyter Episcopus. Et Cornelius apud Iosephum lib. 6. hist. cap. 33. dicit, Romæ unum fuisse Episcopum quadraginta autem & sex Presbyteros.

» Persuasio SEPTIMA. Paulus cum Petro fœdus percellit
 » ut ille Iudæorū, ipse Gentium esset Apostolus, Galat. 2. cap.
 » modo ergo verisimile est, Petrum tam citò pacti immemorem
 » rem, alienam prouinciam inuasisse; id est, Romam iuuisse, quæ
 » mater Gentilitatis erat?

» Si dicas Petrum Romæ prædicauisse Iudæis qui ibi erant
 » contra, nam illi, veniente Paulo, & prædicare incipientibus
 » rantur doctrinæ nouitatem, ut cognosci potest ex illis uerbis
 » Iudæorum, Actor. vlt. *Notum, inquit, est nobis de secta
 » quia & his, ei contradicitur, rogamus autem audire quæ
 » ris.* Et infra: *Quidam, inquit, credebant his quæ dicebantur
 » quidam uero non credebant, cumq; inuicem non essent conueni-
 » entes, discedebant.*

RESPONDEO, fœdus inter Petrum & Paulum non est
 ut Petrus tantum Iudæis, aut in Iudæa tantum, Paulus
 tantum Gentibus, aut extra Iudæam tantum prædicaret
 ut Petrus prædicaret omnibus, & ubicunque uellet, sed
 cipaliter Iudæis; Paulus omnibus, & ubicunq; uellet, sed
 cipaliter Gentilibus, alioqui Paulus diceretur inuasisse
 nam prouinciam, quando Romam ueniens, mox Iudæis
 dicare cœpit, ut patet Actor. vlt. & Petrus non solum Romam
 venire non debuisset; sed nec Antiochiam, aut in Asiam, Si-
 latiam, Pontum, Cappadociam, Bythiniam, ad quæ loca
 tum eum iuisse Velenus fatetur.

Falsum autem est quod Velenus dicit, Iudæos Romanos
 ratos doctrinæ nouitatem, quando Paulus prædicauit
 Christum, quasi nemo antea tale aliquid prædicasset. Nam
 Romæ nullus prædicauerat Iudæis, antequam Paulus e-
 niret, quis eos Iudæos Romanos conuerterat, ad quos ipse
 pistolam scripsit? constat enim epistolam illam partim
 ptam ad Gentiles, & partim ad Iudæos ad fidem Christi con-
 uersos. nam ideo primis quatuor capitibus disputat de iusti-
 catione ex fide sine operibus legis, contra superbiam Iudæo-
 rum, qui suis meritis tribuebant aduentum Messie. Et cap. 10.
 agit de illis, qui adhuc Iudaizabant abstinentes à quibusdam

cibus secundum legem immundis. Et cap. 16. salutat multos, quos constat Christianos ex Iudæis fuisse.

DICET aliquis forlasse, si epistola ad Romanos, viuentem Claudio, qui Iudæos expulerat ex vrbe, scripta est; qui sunt isti Iudæi, quos Romæ Paulus saluari iubet? Non enim credibile est Claudio viuentem Iudæos ad urbem redire potuisse.

RESPONDEO, non modò credibile esse, paulò post eam expulsionem Iudæos redire potuisse, sed sine vllò dubio rediisse. nam Paulus Actor. 18. inuenit Corinthi Aquilam & Priscillam Iudæos, qui nuper ex vrbe venerant, pulsà à Claudio: deinde cum hæssisset in Achaia annum vnum & sex menses, & in Asia annos duos, Actor. 18. & 19. iter cœpit versus Hierusalem; atque in eo itinere scripsit ad Romanos, & saluari iussit Aquilam & Priscillam, qui iam Romam reuersi fuerant.

Ad illa ergo verba Iudæorum: *Rogamus à te audire qua sentis, &c.* dico ea verba nò esse omnium Iudæorum qui Romæ erant; sed tantùm eorum, qui ad fidem Christi adhuc conuersi non fuerant, præter quos multi alij Romæ viuebant, quos Petrus conuerterat. Neque verbis illis significatur, eos nunquam audiuisse prædicationem Christi, sed non fuisse adhuc persuasos; & idèd voluisse adhuc Paulum audire: & cum ab eo efficacissimè conuincerentur, partem eorum fuisse persuasos, vt crederent; partem in sua obstinatione mansisse.

CAPVT. VIII.

Soluuntur alia octo argumenta.

DERSVASIO 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. sumuntur ex Actor. vlt. & epistolis quas Paulus è Roma scripsit; nimirum ad Galat. ad Ephes. ad Colossen. ad Philip. ad Hebr. ad Timoth. 2. & ad Philemon. & ex epistolis Pauli ad Senecam, & Senecæ ad Paulum, nam in his omnibus Scripturis occasio fuit loquendi de Petro, si is Romæ fuisset: mirum autem silentium vbique reperitur.

Accedit quod non solùm in his locis non dicitur Petrus fuisse Romæ; sed etiam apertè indicatur non fuisse. Nam Philip. 2. dicit de iis qui Romæ erant: *Omnes querunt qua sua sunt.*